

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11102

гр. София, 13.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело
№ 20211110165678 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Постъпила е молба вх. № 202121 от 14.07.2023 г. от адвокат Н. И., с която се
иска изменение на решение № 11463 от 03.07.2023 г. по делото в частта за разноските,
тъй като счита, че размерът им е определен неправилно.

Според молителя съдът неправилно е определил размера на полагащото се
възнаграждение върху сбора от цената на предявените искове, а не въз основа на всеки
един от исковете поотделно. Излагат се доводи, че адвокатското възнаграждение
следва да бъде присъдено за всеки един отделен иск, съгласно претендирания с
представения списък по чл. 80 ГПК размер.

Ищецът „Софийска вода“ АД не е взел становище по молбата в предоставения
му срок.

Искането по чл. 248 ГПК е направено в законоустановения срок, поради което е
процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно.

Настоящият състав счита, че правилно е определил дължимото минимално
адвокатско възнаграждение в полза на процесуалния представител на ответника върху
сбора на предявените искове. В случая в молбата по чл. 248 ГПК се оспорва
единствено броят на определените адвокатски възнаграждения съобразно броя на
предявените искове. В Решение от 28.07.2016 г. по дело С-57/2015 Съдът на ЕС дава
принципни тълкувания и разяснения относно приложението на института на съдебните
разноски в светлината на правото на ЕС. В § 21 е припомнено, че член 14 от Директива
2004/48 прогласява принципа, че направените от спечелилата делото страна разумни и
пропорционални съдебни разноски по принцип се поемат от загубилата делото страна,
освен ако това е недопустимо поради съображения за справедливост. В § 23 и 24
изрично е посочено, че от съображение 17 от Директива 2004/48 се установява, че
предвидените в нея мерки, процедури и средства за защита следва да се определят във
всеки случай по такъв начин, че да отчитат надлежно специфичните особености на
случая, при все това член 14 от Директива 2004/48 налага на държавите членки да
гарантират възстановяването единствено на „разумни“ съдебни разноски. Правната
уредба следва да цели да гарантира разумния характер на подлежащите на
възстановяване разноски, като се вземат предвид фактори като предмета на спора,

неговата цена или труда, които следва да понесе загубилата делото страна, които разноси трябва да бъдат „пропорционални“. Въпросът дали тези разноси са пропорционални обаче не би могъл да се преценява отделно от разностите, които спечелилата/загубилата делото страна действително е понесла. Съответстваща на правото на ЕС е уредба, която допуска съдът да може във всеки случай, в който прилагането на общия режим в областта на съдебните разноси би довело до резултат, който се счита за несправедлив, да се отклони по изключение от този режим.

Действително съгласно изричната разпоредба на чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно. В настоящия случай обаче съдът следва да се съобрази именно с горесцитираната практика на СЕС, която има превес над националната такава, като на ответника бъдат присъдени разумни, пропорционални и справедливи разноси за адвокатско възнаграждение. При определяне на размера им следва да се съобрази, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, протекло е в разумни срокове, без процесуални усложнения и събиране на множество доказателства, като се съобразят и реално извършените действия от процесуалния представител на ответника. Не без значение е и обстоятелството, че делото касае потребителски спор по т.н. масови дела на комунално дружество - доставчик на питейна вода. Отделно от това, макар и да са налице две претенции същите имат един общ правопораждащ юридически факт, а именно възникването на облигационно правоотношение с предмет доставка на питейна вода за битови нужди, което е определящо за основателността/неоснователността на претенциите за главница и лихви за забава.

В конкретния случай от страна на адвоката не се изисква специфична защита, която да е обусловена от обективното кумулативно съединяване на искове, заради което да се дължи отделно възнаграждение за всеки иск.

На следващо място, общата цена на двата иска е 1021,90 лв., като съответно цената на иска за мораторна лихва върху главницата е в размер на 43,00 лв. С оглед на това претендираното от процесуалния представител на ответника адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. върху всеки един от тези два иска е прекомерно и несправедливо завишено съобразно цитираната по-горе практика. Присъждането на отделно адвокатско възнаграждение по тези искове би надхвърлило значително материалния интерес по тях, като предоставянето на безплатна адвокатска помощ не следва да е с цел извличане на икономическа облага и следва да се съблюдава принципът на чл. 3 ГПК. Интересът, върху който следва да се определи минималният размер на адвокатското възнаграждение, е сборът от цената на всички искове – в този смисъл определение № 29/20.01.2020 г. по ч. т. д. № 2982/2019 г. по описа на ВКС, II т. о. Още повече, че с определение № 603/11.10.2021 г. по ч. гр. д. № 3103/2021 г. по описа на ВКС, III г. о. и др. се възприема становище, че адвокатското възнаграждение принципно следва да се определя върху общия материален интерес по делото, а не за всеки иск поотделно.

Поради изложеното молбата по чл. 248 ГПК следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх. № 202121 от 14.07.2023 г., подадена от адвокат Н. И. И., процесуален представител на ответника К. Т. С., за изменение на решение № 11463 от 03.07.2023г. по гр. д. № 65678/2021г. по описа на СРС, 81 състав, в частта за разносните.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____